BÜLTEN

«Silahımız Partimiz Yaşasın Kongremiz»

2. Büyük Kongremiz coşkumuzu ve heyecanımızı doruk noktasına çıkardı. Kongreden eskisinden daha bir kararlı, bilinçli ve perspektifli çıktık. Sorunlarımızı, bunları doğuran nedenleri, uzun ve kısa vadeli hedeflerimizi bugün dünden daha net görebiliyor, bilebiliyoruz.

Genel Başkanımızın ve Genel Sekreterimizin sundukları Merkez Yönetim Kurulu raporu, üzerinde yapılan konuşmalar ve özellikle Büyük Kongre Kararları yolumuzu aydınlattı, ufkumuzu genişletti.

2. Büyük Kongremiz, her biri birbirinden önemli ancak hepsi bir bütün veya herbiri bir bütünün parçaları olan, üç bölüm içinde toplam 14 karar aldı. Çalışma ekiplerimizden Büyük Kongremize kadar her örgüt biriminden veya kademesinden süzülerek ve güçlendirilerek gelen ve bu en büyük karar organımızdan oy birliği ile çıkan bu kararlar, bütün örgüt birimlerine ve tek tek hepimize büyük sorumluluklar ve somut görevler yükledi.

2. Büyük Kongre kararları aynı zamanda «İl Çalışma ve Eylem Programı»mızın içeriğini zenginleştirdi, politik hedeflerini belirginleştirip, netleştirdi.

Şimdi kollarımızı daha da sıvayarak kongreden aldığımız şevkle ve heyecanla, daha bir bilenmiş olarak, daha bir azimle önümüzde duran, bizi bekleyen görevlerimizin üzerine gitmemiz, «İl Çalışma ve Eylem Programımızın gösterdiği hedefleri, Büyük Kongre kararlarımızın çizdiği perspektifle, verdiği anlayışla gerçekleştirmemiz, aşmamız gerekiyor.

2. Büyük Kongre kararlarımız aynı zamanda da, Partimizin ulaştığı düzeyin, nitel ağırlığının, politik ve ideolojik tutarlılığının bir göstergesidir. Bu nedenle 2. Büyük Kongre kararlarımız, ajitasyon-propaganda çalışmalarımızda kullanacağımız çok önemli bir belge niteliğindedir. Bunun içindir ki, bu kararlar Partimizin doğrudan veya dolaylı yayınlarında açıklanmış veya açıklanacak olmasına rağmen, ayrıca bastırılmış, fabrikalardaki öncü işçilere ve toplumun her kesimindeki dinamik unsurlara ulaştırılması istenmiştir. Bu anlamda ilk somut görevimiz, çizilen çerçevede ve başta kongre davetiyesi verdiğimiz kişilerden başlamak üzere bu dağıtımı aksatmadan gerçekleştirmektir.

2. Büyük Kongre kararlarımız her biri tek tek ele alınıp, tek başlarına bir veya bir kaç makale veya seminer konusu olabilecek içerikte ve önemdedir. Bu nedenle her birinin ve nihayet tamamının bütün üye ve aday üyelerce çok iyi özümsenmesi, kavranması gerekmektedir. Ve bu anlamda sırayla İl, İlçe ve Çalışma Ekibi yöneticileri doğal olarak sorumlu ve görevlidirler. Kuşkusuz bu görev her kademede veya örgüt biriminde yukarıdan aşağıya doğru sistemli bir şekilde yerine getirilecektir.

2. Büyük Kongre kararlarımızın III. bölümü bütün yönetim kurullarına, çalışma ekiplerine ve tek tek üyelere Partimizin özgün görevlerini somutlayarak sıralarken aynı zamanda I. bölümün bir no.lu kararında da çok önemli bir perspektif vermektedir. Bundan «ölsek de, kalsak da görev başındayız» gibi anlam çıkarıp, içeriğini daraltmamamız, hatta boşaltmamamız için çok dikkatli olmamız gerekiyor. Hatırlarsanız kongre esnasında sakatlanan bir delege arkadaşımız oy'unu kullanabilmek için veya kongredeki delegelik görevini sonuna kadar yerine getirebilmek için hastahaneden kalkıp kongreye gelmişti. Ve bu arkadaşımız oy kullanırken, biraz da kongrenin verdiği heyecandan olacak, bir bölümümüz «her hal ve her şartta görev başında» diye slogan attık. İşte burada bir no'lu kararın içeriğini biraz değil oldukça boşalttık. Bu karardan anlayacağımız, mücadelenin her hal ve şartta sürekliliği, kesintisiz olarak sürdürüleceği ve **örgütlü** olacağıdır.

«Daha güçlü örgüt, daha etkin eylem, sosyalizm için yeni mevziler kazanmak için ileri!»

SELİM MAHMUTOĞLU

İL BAŞKANI

BÜLTEN ÜZERİNE BİRKAÇ SÖZ

Elinizdeki yeni biçimiyle ve uzun bir aradan sonra (son sayısı 20 Kasım günlüdür), BÜLTEN'in 6. sayısı çıkmış oluyor.

BÜLTEN, İL HPB Bürosunca hazırlanacak, İl Yönetim Kurulu'nun denetimi ve politik sorumluluğu altında yayınlanacaktır.

BÜLTEN, Parti çalışmalarımızın her alanında bizlere yardımcı bir organ olarak değerlendirilmelidir. Görevlerimizin somutlanıp bilince çıkarılması, önümüzdeki sorunların ele alınıp çözüm yollarının bulunması, planlı çalışmanın başarıyla yürütülmesi, İstanbul'da sınıf mücadelesinin daha yakından izlenmesi, örgüt birimleri arasında deney alış verişinin sağlanması, haberleşme gibi konular BÜLTEN'in içeriğini oluşturacaktır.

Bütün bunlar, elbette, yalnız İl Örgütü ve ilgili Büro tarafından yapılmayacak. Örgütün bütün üyeleri BÜLTEN'e sahip çıkmalı, BÜLTEN üyelerin katkılarıyla biçimlenmelidir.

BÜLTEN, bütün üyelerin görüşlerine, önerilerine ve tartışmalarına açık tutulacak, BÜLTEN'e konulacak yazılar, öncelikle bunlar göz önüne alınarak hazırlanacaktır. Böylelikle, BÜLTEN'in dört duvar arasında yazıları kaleme alan kişinin aklına estiği gibi hazırladığı bir içerikle değil, sınıf mücadelesinin somut, yaşayan yanlarıyla çıkması sağlanacaktır.

OKUMAK ÜZERİNE

«Onun hepimizden çok okuduğunu da eklemek gerekli. Ona gidip, okumak için vaktimiz olmadığından şikayet ettiğimiz zaman bize söyledikleri şunlardı: 'Hepimizin az zamanı var. Ancak gene de okumaya yetecek kadar zamanımız var. Her birimizin önce kendi kendimizi eğitmemiz gereği en büyük görevlerimizden biri olduğu gibi, bundan kaçınmak için hiç bir mazeret de kabul edilmez.»

Luis Corvalan
Eduardo Labarca
Bilim Yayınları

BÜLTEN: Türkiye İşçi Partisi İstanbul İl Örgütü Haberalma, Propaganda ve Basın Bürosunca, yalnız Parti üyeleri için yayınlanır. Adres: Piyer Loti cad. 21/3, Çemberlitaş, İstanbul, telefon: 22 80 29, sayı: 6, 15 Mart 1979
Dizgi Baskı:
Kent Basımevi 1979

EKİPLERİN ETKİNLİĞİNİ ARTIRMANIN YOLLARI

SINIFSAL GÖREVLERİMİZİN KAVRANMASI, PARTİ İŞLEYİŞİNE UYGUNLUK, ÇALIŞMA İLKELERİNİN HAYATA GEÇİRİLMESİ

Ekiplerin Parti mücadelesi içinde sahip oldukları yer ve üstlerine düşen çeşitli görevler üzerine ayrıntılı açıklamalar Çalışma Ekipleri Genelgesinde yer almaktadır. Ne var ki, gerçekleştirilen çalışmalar sırasında, ekibin temel hedefi ve kendisinden sınıfsal görevlerimiz bakımından beklenen genel işlevin gözden kaçırılabildiği görülmektedir. Gazete satışı gibi, ekip içi eğitim gibi çalışmalar kendi başlarına birer amaçmış gibi ele alınabilmekte, ekip çalışmaları dar kapsamlı pratik çalışmalara indirgenebilmektedir. Oysa, çalışmaların çeşitli alanlarda bütünlük içinde kavranıp uygulanması ekibin başarısı için zorunludur.

Ekip çalışmalarının amacının, ekibin görevli bulunduğu çevredeki işçi ve emekçilerin çıkarlarının savunuculuğunu, taleplerinin sözcülüğünü yapmak, bu çıkarların ve taleplerin gerçekleştirilmesi yolunda verilecek örgütlü mücadelenin öncülüğünü üstlenmek ve bunu sınıf mücadelesi düzeyine yükseltmek olduğu açıkça kavranmalıdır. Ekip, görevli olduğu alanda sınıf mücadelesini bilinçlere çıkartabilmeli, yığınları seferber edebilmeli, mücadeleyi sistemleştirebilmeli, örgütleyebilmeli ve başarıya ulaştırabilmelidir.

Örgütlenme ve diğer çalışmalardan amacın da, sadece tek tek kişilerin Partiye kazanılması değil, bu kişilerin aracılığıyla işyerlerinin, mahallelerin, kitle örgütlerinin vb. Parti hareketine katılması, Parti çevresinde örgütlenmesi olduğu bilinçlere kazınmalıdır.

●

Partimizin temel taşları olan ekipler, parti hayatının başlıca ilkelerine göre düzenlenen bir işleyişe sahip birimler olmalıdırlar. Bu nedenle, Parti işleyişi içinde aradığımız bütün niteliklerin ekiplerden başlayan, ilk deneyilerin bu kademede kazanıldığı nitelikler ve özellikler olmasına dikkat edilmelidir.

Ekiplerin işleyişi bütün yanlarıyla demokratik merkeziyetçilik ilkesiyle uyumluluk içinde olmalıdır. Parti içinde demokrasi ve Parti disiplini konusunda ilk deneyimler ekiplerde kazanılmalı, demokratik merkeziyetçi işleyiş güvencesini ekiplerde bulmalıdır.

Yine bunun gibi, partililik ruhu, parti ile ilişkiyi her türlü ilişkinin üstünde tutma, parti arkadaşlığı, dayanışma gibi temel özellikler, öncelikle ekiplerden başlayarak hayata geçirilmelidir.

●

Ekipler, belli işleyiş ve anlayışların olduğu kadar, belli çalışma ilkelerinin yerleştirilmesinin de birinci aracı olma durumundadırlar. Ancak, böyle bir çalışma yöntemi ekiplerde uygulanıp alışkanlık sağlanır ve tüm parti örgütü bu yöntemlerle çalışmalarını yürütürlerse, rastgelelikten, verimsizlikten, bireysellikten kurtulmuş bir parti çalışması başarılabilir.

Ekip çalışmaları, kolektif, planlı, işbölümüne dayanan bir ele alışla yürütülmelidir. Ekiplerin kendilerini bekeyen işler içinde öncelikleri belirleyip adım adım görevlerini yerine getirmedikleri bazı durumlarda, görevlerin büyüklüğü karşısında kaybolup başarısız kaldıkları görülmektedir. Bu anlamda ekip görevlerinin somutlanması, etkin bir çalışmanın zorunlu şartı olmaktadır.

Ancak, somutlamayı, görevlerin genel çerçevesini ve ilçenin olanaklarını gözden uzak tutmadan yapmak da başarılı bir ekip çalışmasının gereğidir. Bir başka deyişle, ekip çalıştığı alanı tarayıp en uygun çalışma fırsatlarını bu tarama sonuçlarından yararlanarak belirlemezse başarılı olamayacaktır.

Bu durum gözönüne alınarak, ekibin kendi alanında girişeceği yaygın propaganda ve ajitasyon çalışmaları, araştırma-haberalma çalışmaları ile örgütlenme görevleri arasında karşılıklı bağı daima gözeten, somut, bütünsel bir çalışma yürütülmesi gerekmektedir. İl ve ilçe yönetim kurulları, en doğru çalışma bölgeleri ve çalışmaların yoğunlaştırılacağı öncelikleri belirlemede ekipleri yönlendiren bir çalışma içinde olacaklardır.

TEMEL GÖREV:

SINIF MÜCADELESİNİN ÖRGÜTLENMESİ

Devrimci mücadelenin temel sorunu, milyonlarca emekçinin iktidarı alabilecek bir güç halinde örgütlenmesi, başka bir deyişle, **devrimin politik ordusunun oluşturulması** sorunudur.

İstanbul'da sayıları yüzbinleri bulan emekçiler yeterince örgütlü değillerdir ve bunların çok büyük çoğunluğu da şimdiki durumda politik bir yönetimden yoksundurlar. Oysa, onların sınıf düşmanları bir avuçturlar ama tepeden tırnağa kadar örgütlüdürler. Bu, aşılması gereken bir durumdur ve örgütümüzün önünde duran temel görevdir.

Sınıf mücadelesinin örgütlenmesi, sadece Partiye üye kazanmak biçiminde dar bir kalıba oturtulamaz. Sınıf mücadelesinin örgütlenmesi, sadece bir fabrikadan, bir mahalleden, kadınlar arasından, gençler arasından, aydınlar arasında vs. Partili kazanmak değildir. Sınıf mücadelesinin örgütlenmesi, bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm davası için, Parti çevresinde fabrikaların, mahallelerin, kadınların, gençlerin, aydınların vs. örgütlenmesi demektir, yığınların büyük çoğunluğunun bu davaya kazanılması demektir.

Sınıf mücadelesini örgütlemek için:

- Yığınlar içinde, toplumun her katında çalışmak,
- Yığınların acil sorunlarına sahip çıkmak, taleplerinin sözcüsü olmak, bu talepler için onları mücadeleye sokmak, bu mücadele içinde kendi deneylerini kazanmalarına yardımcı olmak, kazanılacak başarılarla mücadeleyi yükseltmek, Partimizi tanımalarını sağlamak, böylelikle onların güvenini ve desteğini kazanmak,
- Parti örgütünü güçlendirmek, mücadele içinde çelikleştirmek ve yığınların her alanda mücadelelerini örgütleme yeteneğini arttırmak, toplumun her katından en değerli unsurları Parti saflarına kazanmak gerekmektedir.

Örgütlenmek ve örgütlemek, sınıf mücadelesinin başarısı buna bağlı. Her şey, sınıf mücadelesini örgütleyip başarıya ulaştırmak için: Parti de, ekip de, eğitim de, BÜLTEN de, her şey onun için...

4 MART KOMÜNİST ENTERNASYONALİN İLÂNI

«Birinci Enternasyonal, uluslararası proletaryanın sosyalizm mücadelesinin temellerini attı.

İkinci Enternasyonal, bir çok ülkede hareketin yayılması ve genişlemesi, yığınsallaşması için bir ortam hazırlama dönemi oldu.

Üçüncü Enternasyonal, İkinci Enternasyonal'in emeğinin ürünlerini topladı. Onu burjuva ve küçük burjuva, oportünist ve sosyal-şoven pislikten çıkardı ve proletarya iktidarını gerçekleştirmeye başladı.» (Lenin)

8 MART DÜNYA KADINLAR GÜNÜ

«Dünya Kadınlar Günü'nün saptanması, sınıflı toplumlarda kadının erkeğe kıyasla daha aşağı olan statüsüne, kadının ekonomik ve sosyal yaşamdaki eşitsiz durumuna, çalışan kadınların karşılaştıkları sorunlara ve bu durumun düzelmesi, sorunların çözülmesi gereğine dikkat çekmesi bakımından bir anlam taşır.»

«Kadının toplumsal statüsü, hak ve özgürlükleri sorunu, toplumsal yapıya bağlı ve bu yapının değişmesiyle, genel olarak sömürü düzeninin kalkmasıyla çözüme kavuşturulabilecek bir sorundur.»

Behice Boran, «Kadınlar Günü Üzerine», Yürüyüş, sayı 49.

12 MART

«1970'lerin dünya ve Türkiye şartlarında, demokratik hak ve özgürlüklerin yok edilircesine kısıtlandığı, sosyalist düşünce, yayın ve partilerin yasaklandığı, bağımsız sendikal hayatın engellendiği veya ortadan kaldırıldığı bir rejimin uzun süre yaşama şansı yoktur. Ve böyle bir rejimin adı her hangi anlam ve ölçüde demokrasi değildir, faşizmdir.»

Behice Boran,
12 Mart döneminde
Askeri Mahkemedeki
savunmasından

GENÇ ÖNCÜ BİR YAŞINDA

19 Mart, GENÇ ÖNCÜ'nün kuruluş günüdür. İşçi, köylü, öğrenci ve işçi gençliğin örgütlü birleşik kitle mücadelesini geliştirmek, faşizme, emperyalizme ve gericiliğe karşı gençlik alanında verilebilecek etkin ve tutarlı mücadelenin aracı olmak amacıyla 1978'de kurulan örgüt, bir yandan faşist baskı, demogoji ve cinayetlerle, bir yandan da burjuva ideolojisinin «sol» biçimlerinin tahribatıyla karşı karşıya olan Türkiye gençliğinin yığın örgütü olma yolunda önemli mesafeler aldı.

Her geçen gün önemi artan faşist tehlikeye karşı toplumun bütün kesimlerinde verilen anti-faşist mücadelenin örgütlü olma ihtiyacı, terörün özellikle yoğunlaştırıldığı gençlik alanında, kendisini daha da dayatıyordu. Bu aracı yaratmak üzere bilimsel sosyalist gençler tarafından kurulan GENÇ ÖNCÜ, bugün 60 şubesi ve hızla çoğalan üyeleriyle yurdun her yanında mücadele bayrağını yükseltiyor. Bir yandan da, burjuvazinin gençliği politika dışı tutma çabalarına, faşist demogojiye, sapkın akımların etkilerine karşı gençliğin sosyalizm okulu oluyor. Gençlik içinden atılgan ve girişimci önderler yetiştiriyor, sahte önderlerin konumlarını açığa çıkarıyor. Gençlik yığınlarını, bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesinin saflarına yöneltiyor.

İşçi sınıfı partisinin platformu üzerinde yürüttüğü mücadelesini, örgütsel bağımsızlığını koruyarak ve geliştirerek gerçekleştiriyor. **İdeolojik bağımlılık ve örgütsel bağımsızlık ilkeleri üzerinde yaratılan kavram kargaşalarını dağıtarak yolunu açıyor.** Bağımsız örgüt işleyişi, bağımsız karar alma ve uygulama yapısını, işlevlerini yerine getirebilmenin, gelişebilmenin temel koşulları olarak titizlikle koruyor.

GENÇ ÖNCÜ sınıf örgütü olmanın gereğini yerine getirir, örneğin işçi sınıfı partisinin «NATO'ya Hayır» kampanyasını paralel bir kampanya ile desteklerken, bir yandan da CHP hükümetinin hazırladığı üniversite ve liselere ilişkin yasaların gerici özünü açığa çıkarıyor, öğrenci gençliğin demokratik mücadelesini yönlendirme yolunda kararlı adımlar atıyordu. Gençliğin mesleki, demokratik örgütlenmesine ilgisiz kalmıyor, alanı sadece bu olan örgütlenmelere alternatif olarak değil, onlarla uyumlu bir perspektifi ön plana çıkarıyordu. GENÇ ÖNCÜ üyeleri bir yıl boyunca bu örgütlerde en özverili çalışma sorumlulukların sayısız örneklerini verdiler.

GENÇ ÖNCÜ'nün geldiği yer küçümsenemez. **Ama önündeki sorunlar, aşılan mesafeden kat kat büyük. Yoğun ve kararlı mücadelelerle dolu yeni yıllar ulaşılan yeni hedeflere dikilen zafer bayraklarıyla doldurulacak, genç yığınlar sosyalizme kazanılacaktır.**

BİRLİĞE GİDEN YOLU BULALIM!

«İçinde bulunduğumuz koşulların yakın geçmiştekinden çok daha ivedi bir biçimde gündeme getirdiği en önemli ihtiyaç, tüm demokratik güçler arasında birlik ve dayanışmanın sağlanmasıdır» (Örgütlü Birleşik Güç Yenilmez, s. 14). Faşist tırmanışı durdurmak ve faşizm tehlikesini önlemek, ancak bu birlik ve dayanışma sağlandığı zaman mümkün olacaktır.

Ülkemizde bu birliği sağlamanın nesnel koşulları vardır. Kapitalizmin bunalımı, emekle sermaye arasındaki temel sınıf çelişkisinin yanı sıra, bir avuç tekelci büyük sermaye ile halk yığınları arasındaki çelişkileri de her gün daha belirgin bir biçimde ortaya çıkarmaktadır. Tekelci büyük sermayenin saldırısı yalnız işçilerin ve köylülerin çıkarlarına değil, orta tabakaların, hatta burjuvazinin bazı kesimlerinin çıkarlarına da yöneliktir. Bu noktada, farklı toplumsal tabakaların çıkarları ortaktır. Bu çıkar ortaklığı, tekelci büyük sermayenin egemenliğine karşı birleşik gücün nesnel temelini oluşturmaktadır.

Ne var ki, bu birliği sağlamak için nesnel durum tek başına yeterli değildir. Bu birliğin kendiliğinden oluşmayacağı, bir kısmı sosyalizme yabancı, bir kısmı anti-sosyalizmin etkisinde olan birbirinden farklı toplumsal güçlerin birliğini sağlamanın sabır ve beceri isteyen, karmaşık ve çetin bir iş olduğu hesaba katılmalıdır.

Bu birliği sağlama görevi, en başta Partimize düşmektedir. Birlik politikasının en tutarlı, en kararlı, en güvenilir savaşçısı Partimizdir. Son Büyük Kongremizin kararlarında belirtildiği gibi, Partimizin koyduğu ilke ve hedefler, şaşmaz ölçüt olan yaşam tarafından doğrulanmıştır.

Birleşik gücü oluşturmak için nesnel durumun tek başına yeterli olmaması gibi, bu gücün oluşturulması için doğru bir çizgiye sahip olmak da tek başına yeterli olmayacaktır. Doğru bir çizgi izlemek, işin yalnızca başlangıcıdır.

Birliğin oluşmasında çeşitli etkenler rol oynamaktadır. Bunlardan biri de, Parti dışındaki güçlere karşı alacağımız tavrın doğruluğudur. Duraksama ve tutarsızlık göstermeleri çok muhtemel olan farklı gruplarla ortak bir dil bulmak, onlara dostça yaklaşmak, dayatıcı değil, açıklayıcı ve ikna edici olmak gerekmektedir. Politik esneklik olmadan, nesnel olarak birliğin içinde yer alması gerekenlerin kazanılması başarılamaz.

İdeolojik ayrılıklar eylem birliğine engel değildir, olmamalıdır. Bir yandan burjuvazinin bölücü taktikleriyle, diğer yandan sağ oportünizmle, sekterlikle, küçük-burjuva gruplaşmalarıyla mücadele ederek, birlik düşmanlarını, ilkesiz pazarlıkçıları, teslimiyetçileri mahkûm ederek, birliği sağlayan yolları bulma görevi önümüzde durmaktadır.

FAŞİZME KARŞI MÜCADELEDE İKİ DENEY

Fransa ve Avusturya Örnekleri

1929 Dünya ekonomik bunalımından en çok etkilenen ülkelerden Fransa ve Avusturya'da, özellikle 1933'te Almanya'da nazizmin iktidara gelmesinden sonra faşist tehlikenin boyutları büyüdü. Her iki ülkede de, ekonomik bunalım halkın sırtına yıkıldı, yaşam koşulları zorlaştı. Buna karşılık, sermaye tekellerin elinde yoğunlaştı ve merkezileşti. Ekonomik bunalım, politik alana yansıdı. Parlamenter sistem bunalıma girdi.

Fransa'da faşistler parlamenter demokratik kurumların kaldırılmasını istediler. Burjuva demokrasisine ve demokratik kurumlara karşı demogojik saldırıya geçtiler. 6 Şubat 1934'de ise Paris caddelerinde silahlı faşist çeteler boy gösterdiler. Darbe girişiminde bulundular. Bu faşist saldırıya karşı Paris işçileri kendiliklerinden ayaklandılar. Hükümet, kolluk kuvvetlerini faşistlerin üzerine göndermek zorunda kaldı. Böylece, faşist darbe girişimi başarısızlığa uğratıldı.

Ama bu, faşist tehlikenin tümüyle ortadan kalktığı anlamına gelmiyordu. Hızla harekete geçen Fransız Komünist Partisi, faşizme karşı örgütlü birleşik gücü oluşturmak için faşist tehdit altındaki bütün güçleri biraraya getirmeye yöneldi. 9 Şubat günü bir gösteri düzenlenmesi çağrısını yaptı. İşçi sınıfının eylem birliğinin gerçekleşmesi için, bütün işçilerden bağlı bulundukları partilerden bağımsız olarak bu gösteriye katılmalarını istedi. Sosyalist Parti ve reformist sendikalar ise, 12 Şubat için genel grev çağrısı yaptılar. FKP, kendini işçi sınıfından ayrı düşürmemek için bu çağrıya uydu, kendi çağrısını geri çekti. Böylece, 5 milyona yakın işçi ve memur faşizme karşı yürüdüler, faşist saldırılar daha başlangıçta püskürtüldü.

•

Aynı yıllarda Avusturya'da ise, faşist saldırılar başka bir sonuç verdi. Hükümet Mart 1933'te parlamentoyu feshetti, gösteri ve toplantı özgürlüğünü kaldırdı, basına sansür koydu. İşçi sınıfı faşist darbeye karşı çıktı. Ancak, sosyal demokratlar, uzlaşıcı bir tutum takındılar, henüz yasal olanakların kullanılmadığını ileri sürerek işçilerin eylemlerine katılmayı reddettiler. Bu kaypak tutum, faşizmin yerleşip örgütlenmesine zaman kazandırdı. Faşist ordu harekete geçirildi, direnen işçilere saldırıldı. Silahlı çatışma ülkenin her yanına yayıldı. Komünist ve sosyal-demokrat işçiler, omuz omuza kahramanca dövüşmelerine rağmen, sadece askeri yönetimden dolayı değil, politik yönetimden de yoksun oldukları için direniş kırıldı. İşçi sınıfının büyük bir bölümü mücadelede yer alamamış, genel grev çağrısı yapılmamıştı.

•

Faşizmin kaçınılmaz bir kader olmadığı, Fransa'daki olaylarla kanıtlandı.

Faşizmin sınıfsal özünün kavranmış olması, Fransa'da faşizmin önlenmesinde önemli etkenlerden biri olmuştur. Bu kavrayış, işçi sınıfının ve partisinin bütün dikkatini ana düşmanın her türlü girişimlerine çevirmişti ve işçi sınıfının ve partisinin somut durumda egemen sınıflar arasında bir fark gözetmesi gerektiğini ve bu farklılıktan kaynanlanan çelişkilerin de faşizme karşı mücadelede kullanabilmesini sağlamıştır. Asıl tehlikenin kaynağının, düşmanın kimliğinin bilinmiş olması, mücadelenin başarısında ana etken olmuştur.

Kuşkusuz, başarıya katkısını vuran işçi sınıfının güç ve eylem birliğidir. Zorlu Şubat günlerinde FKP kendini bütün varlığı ile bir noktaya vermişti: işçi sınıfının eylem birliği. Böyle bir görev sırasında, hem ilkelerine bağlı kalmış, hem de esnek bir tutum almıştı. FKP'nin güçlü yığın bağları vardı. Sadece işçi sınıfının değil, tüm emekçi tabakaların ve çıkarları tekellerle çatışan geniş yığınların acil taleplerini ve özlemlerini savunuyordu. Yığınların güvenini ve desteğini kazanan FKP yığınları faşizme karşı seferber edebildi ve etkin bir rol oynadı.

Avusturya'da ise, sosyal-demokratların kaypak ve anti-komünist tutumları, işçi sınıfının eylem birliğini engellemiş, faşizmin sınıfsal özünü kavranamamış olması, uzlaşıcı ve teslimiyetçi bir politika izlemelerine yol açmış, böylece faşizme karşı mücadele yenilgiyle sonuçlanmıştır.